

עת"א 39655/05/18 - אלביליה אושרי, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 39655-05-18 אושרי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר

אלביליה אושרי, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד גב' אסתר אדנה אדרי

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירתו של העותר, אשר הינו אסיר פלילי המרצה מאסר של 5 שנים ו-5 חודשים בגין עבירות של החזקת ונשיאת נשק שלא כדין, פציעה או חבלה שלא כדין וקשר לפשע, החל מיום 25.6.16, במסגרתה מבוקש להורות למשיבים לשנות את התנאים ליציאתו לחופשות. נטען כי העותר מסווג בקטגוריה ב'1 ומשולב בסבב חופשות בתנאים של הרחקה מעיר מגוריו (עכו) בליווי 2 ערבים צמודים, מעצר בית מלא וחתימות בתחנת המשטרה. בפועל נאלץ העותר לצאת לחופשות במלון בטבריה. העותר טוען כי מיצה הליך מנהלי לעניין בקשתו לשינוי תנאים ליציאתו לחופשות כך שיוכל לצאת לחופשות בביתו בעיר עכו ונענה בשלילה על ידי המשיבים. מכאן עתירתו.

העותר טוען כי עבר כברת דרך במהלך מאסרו מתוך רצון עז להשתקם. הוא השתתף בקבוצות טיפוליות וחוגים, הינו מקיים שיחות פרטניות עם קרימינולוגית ומשמש "עוזר הוראה" ו"אחראי ספריה". הוא משמש כתומך רשמי באגף ל-10 אסירים טעוני השגחה ונוטל חלק בקבוצה ל"תומכים". הוא טוען כי הוא עתיד לעבור לבית סוהר רימונים על מנת שיוכל להשתלב גם בטיפול ל"אלימות כללית". במסגרת העתירה נטען כי השתתף בכל הטיפולים והקורסים שהוצעו לו ואין לחובתו ולו דו"ח משמעת אחד שיעיד על פעילות שלילית או פסול בהתנהלותו בתוך כותלי בית הסוהר. נטען כי העותר יוצא לביקורים פתוחים באופן סדיר וללא פגם בהתנהגותו. הוא נותן בדיקות שתן נקיות. נטען כי עמד בתנאי חופשותיו עד כה ללא הפרות ובילה את חופשותיו במלון בטבריה, אך השהייה במלון מצריכה משאבים כלכליים רבים שאין ביכולתו של העותר לעמוד בהם. כמו כן, הדבר משבש את סדר היום של אשתו והילדים. נטען כי יש לאפשר לעותר לצאת לחופשות בביתו בעכו בהעדר מידעים עדכניים או מעורבות שלילית מצדו של העותר ובהתחשב בתהליך השיקום שהוא

עובר. נטען כי קורבן העבירה בגינה הוא מרצה מאסר גר בעיר נהריה ולא בעכו. עוד נטען כי העותר נמצא כעת באגף פתוח, דבר המעיד על התנהלותו במאסר.

המשיב טוען כי העותר מסווג לקטגוריה ב'1 ויצא ל-4 חופשות בלבד. נטען כי תנאי ההרחקה הינו תנאי בסיסי וביתר שאת בעת שהעותר נמצא בראשית דרכו מבחינת שילובו בסבב חופשות ועליו להוכיח כי ניתן ליתן בו אמון. הבסיס החוקי להחלטת המשיב לעניין חופשה הינו פקודת נציבות מס' 04.40.00 אשר עניינה חופשות אסירים (להלן: "פקודת הנציבות" או "פקנ"צ") ולפיה כל אסיר בקטגוריה ב'1 יציאתו לחופשה מחייבת אישור משטרת ישראל. ב"כ המשיב הגישה לביהמ"ש חומר סודי של משטרת ישראל, ממנו עולה כי תנאי ההרחקה הוחל בעקבות מסוכנות שנשקפת לעותר מהקורבן. נטען כי קיים מידע המצביע על המשך פעילות הקושרת את העותר אף בזמן היותו במאסר. נטען כי מתן חופשה הינה הטבה הניתנת לשיקול דעתן של הרשויות והרשות המנהלית מוסמכת לשקול את מידת הסכנה הנשקפת לציבור מהאסיר במהלך החופשה וכוללת את הסמכות להחליט לגבי אופן ההטבה ותנאיה. נטען כי ההחלטה הינה סבירה ומבוססת על חוות דעת מקצועיות, מידע מודיעיני והוראות הפקנ"צ ואין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב, לעת הזאת, בהחלטת שב"ס שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 **אבו עינים נ' שב"ס** (30.05.2014)]. העותר נמצא בקטגוריה ב'1 - אסירים שכל יציאה שלהם לחופשה מותנית באישור הגורמים הרלוונטיים. על פי הפקודה, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון את סוג העבירה, טיבה ונסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה; ריצוי תקופת מאסר מינימלית; תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר; ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה והסיכוי שלא ישוב ממנה (סעיף ג' לפקודה), זאת בנוסף להמלצת הגורמים הרלוונטיים כאמור לעיל.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה בביתו בעיר עכו. מעמדתה עולה כי תנאי ההרחקה מהעיר עכו הוחל בעקבות מסוכנות שנשקפת לעותר מהקורבן. כמו כן, קיים מידע המצביע על המשך פעילות פלילית שהעותר קשור בה, אף בזמן היותו במאסר. אמנם המידע אינו מהעת האחרונה אך נראה כי מדובר בסכסוכים שטרם הסתיימו. על כן עדיין נשקפת מהעותר מסוכנות. נוכח המידע והסכנה הכרוכה בהגעתו של העותר לעיר עכו, נראה כי יש בסיס לקביעת המשיב כי קיימת מסוכנות וסכנה לשלום הציבור ביציאה לחופשה בעיר עכו, גם בתנאים מגבילים. למרות העבירות החמורות, משטרת ישראל לא התנגדה להוצאתו של העותר לחופשות, אך תנאי ההרחקה הוחל בעקבות מסוכנות שככל הנראה עדיין קיימת. לא מצאתי כי בדרישה להרחיק את העותר מעכו נפל פגם.

יצוין עוד כי העותר יצא רק לארבע חופשות וייתכן כי אם יוכיח שניתן ליתן בו אמון יעתר המשיב לבקשה לשינוי התנאים. יוער עוד כי העותר עובר בימים הקרובים לכלא אחר (כך לטענתו). ראוי כי השינוי שבמעבר לכלא האחר, במסגרת טיפולית, יבחן ביחד עם עדכניות המידעים בעניינו, בטרם תינתן החלטה נוספת בבקשתו לבלות את חופשותיו בביתו.

שבעכו.

בנסיבות העניין החלטת המשיב המסתמכת על עמדת המשטרה הינה סבירה ומושתתת על שיקולים רלוונטיים ואין מקום להתערב בה. עם זאת ראוי כי בעתיד, לאחר שיצא העותר למספר חופשות נוספות, ובתוך פרק זמן סביר שלא יעלה על שלושה חודשים, תיבחן האפשרות להתיר לעותר לצאת לחופשה בביתו, בתנאים מגבילים.

לעת הזו, כאמור, אין מקום להתערב בהחלטת המשיב והעתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ח, 27 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא